

Ministerieel besluit houdende bescherming als monument of dorpsgezicht van hoeves en hun omgeving te GALMAARDEN (Galmaarden, Tollembeek, Vollezele), GOOIK (Oetingen) en NINOVE (Denderwindeke)

DE VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING EN VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING,

Gelet op de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, gewijzigd bij bijzondere wet van 8 augustus 1988, inzonderheid artikel 6, § 1, I, 7 ;

Gelet op het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten, gewijzigd bij de decreten van 18 december 1992, 22 februari 1995, 22 december 1995, 8 december 1998, 18 mei 1999, 7 december 2001, 21 november 2003, 30 april 2004, 10 maart 2006 en 18 maart 2009;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 27 juli 2004 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse Regering, gewijzigd bij besluit van de Vlaamse Regering van 15 oktober 2004, 23 december 2005, 19 mei 2006, 30 juni 2006, 1 september 2006, 15 juni 2007, 28 juni 2007, 10 oktober 2007, 14 november 2007, 5 september 2008, 22 september 2008, 6 januari 2009 en 30 januari 2009;

Gelet op het ministerieel besluit van 11 maart 2008 houdende vaststelling van een ontwerp van lijst van hoeves en hun omgeving te Galmaarden, Gooik en Ninove

Gelet op het advies van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen van 05 februari 2009,

BESLUIT :

Artikel 1. Wordt beschermd, overeenkomstig de bepalingen van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten, gewijzigd bij de decreten van 18 december 1992, 22 februari 1995, 22 december 1995, 8 december 1998, 18 mei 1999, 7 december 2001, 21 november 2003, 30 april 2004 en 10 maart 2006 en 18 maart 2009;

1° Wegens de historische waarde:

- als monument:

Hof Tasseniers met inbegrip van het bakhuis en de aangrenzende weidepercelen, gelegen te

Galmaarden (Galmaarden), Damstraat 4;

bekend ten kadaster:

Galmaarden, 1e afdeling, sectie C, perceelnummers 36H, 36K, 36L, 38S.

2° Wegens de historische waarde:

- als monument:

Hof te Reepingen met inbegrip van de ommuurde moestuin en het aangrenzende weiland, gelegen te

Galmaarden (Vollezele), Repingestraat 1;

bekend ten kadaster:

Galmaarden, 2e afdeling, sectie C, perceelnummers 640K, 654F, 654G, 657D, 657E.

3° Wegens de historische waarde:

- als monument:

Stoeterij "Haras de Vollezele" met inbegrip van het erf, hekwerk en aangrenzend areaal, gelegen te

Galmaarden (Vollezele), Repingestraat 24;

bekend ten kadaster:

Galmaarden, 2e afdeling, sectie B, perceelnummers 493C, 494K, 497D, 502A, 507L, 510D, 511C, 513K, 513L, 513M, 515P, 518, 518/02, 519A.

4° Wegens de historische waarde:

- als monument:

De kasteelhoeve en het domein van Steenhout, gelegen te

Galmaarden (Vollezele), Lindestraat ; Kasteelstraat ; Molenstraat ;

Gooik (Oetingen) Bergstraat ; Kasteelstraat ;

Ninove (Denderwindeke);

bekend ten kadaster:

Galmaarden, 2e afdeling, sectie A, perceelnummers 1/04, 1/05C, 1/07, 1/11D, 1/13A, 1B, 10H, 10K, 10L, 10M, 10N, 10R, 10S, 11B, 12E, 12F, 12G, 13G, 13H, 15/02, 15A, 16, 17A, 17C, 18A, 18B, 18C, 18D, 18E, 18F, 19D2, 19E2, 19F2, 19G2, 19H2, 19K2, 19P, 19P2, 19R, 19R2, 19S, 19S2, 19T, 19T2, 19W2, 19X2, 2F, 20E, 20F, 23K, 23M, 3B, 33C2, 33E2(DEEL), 33R, 33S, 34G, 34H, 34K, 4B, 4C, 5B, 6C, 66G, 67, 68, 69, 69/02, 70B, 70C, 70D, 8D, 8E, 82E, 82G, 9A, 9B;

Gooik, 4e afdeling, sectie A, perceelnummers 100D, 101, 102, 103, 104, 105, 106A, 106B, 107, 107/02, 107/03A, 107/03B, 108C, 108D, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129A, 130A, 130B, 130C, 131, 132C, 132D, 132E, 132F, 133F, 133G, 134B, 135E, 135F, 135G, 136C, 138A, 139A, 140F, 140H, 140K, 144A, 147C, 147D, 147E, 147F, 148A, 148B, 148C, 149A, 150A, 151A, 154B, 156A, 158C, 159D, 160E, 161E, 162B, 167C, 167D, 170A, 171A, 172A, 173, 173/02A, 174E, 176A, 177B, 178, 184E, 185C, 185D, 185E, 186D, 187A, 188/02A, 188/03B, 188A, 197, 198, 199C, 199/02C, 223D, 91C, 91E, 91H, 91K, 91L, 91M, 91N, 91P, 92C, 92D, 92E, 93H, 97/02, 97A, 98D, 99B;

Ninove, 7e afdeling, sectie B, perceelnummers 1369B, 1369D, 1370A, 1370B, 1382.

5° Wegens de historische waarde:

- als monument:

Het Hof ten Berg met inbegrip van de aangrenzende weide en de visvijver, gelegen te

Galmaarden (Vollezele), Congobergstraat 15;

bekend ten kadaster:

Galmaarden, 2e afdeling, sectie C, perceelnummers 23H, 25D, 26K.

6° Wegens de historische waarde:

- als monument:

Het hof van Lumen met inbegrip van moestuin en weide/boomgaard, gelegen te Galmaarden (Tollembeek), Sint Leonardus 42;

bekend ten kadaster:

Galmaarden, 3e afdeling, sectie A, perceelnummers 188G, 194A, 194B, 195C, 196C.

7° Wegens de historische waarde:

- als monument:

De Sint-Leonarduskapel, gelegen te

Galmaarden (Tollembeek), Sint Leonardus 15+;

bekend ten kadaster:

Galmaarden, 3e afdeling, sectie A, perceelnummer 211A.

8° Wegens de historische en industrieel-archeologische waarde:

- als monument:

De Heetveldesite, gelegen te

Galmaarden (Tollembeek), Plaatsstraat ; Munkbaan 1-2;

bekend ten kadaster:

Galmaarden, 3e afdeling, sectie A, perceelnummers 496, 497D, 499B, 506, 506/02, 507, 508, 509, 512, 513D, 514C, 518C, 519D, 519E.

9° Wegens de historische waarde:

- als monument:

Hof de Hoge Poort, gelegen te

Galmaarden (Tollembeek), Plaatsstraat 27;

bekend ten kadaster:

Galmaarden, 3e afdeling, sectie B, perceelnummer 601B.

10° Wegens de historische waarde:

- als dorpsgezicht:

De onmiddellijke omgeving van Hof de Hoge Poort, gelegen te

Galmaarden (Tollembeek), Plaatsstraat 25;

bekend ten kadaster:

Galmaarden, 3e afdeling, sectie B, perceelnummer 606E(DEEL).

11° Wegens de historische en industrieel-archeologische waarde:

- als monument:

De voormalige watermolen Wielant met inbegrip van de bypass, de woelkom en het aangrenzend boomgaardperceel, gelegen te

Galmaarden (Tollembeek), Vollezelestraat 32;

bekend ten kadaster:

Galmaarden, 3e afdeling, sectie B, perceelnummers 280B, 592D(DEEL), 593A, 593B, 594(DEEL), 641F, 645/02, 645B.

Art. 2. Het algemeen belang dat de bescherming verantwoordt, wordt door het gezamenlijk voorkomen en de onderlinge samenhang van de volgende intrinsieke waarden gemotiveerd:

1° Historische waarde van

- het hof Tasseniers met inbegrip van het bakhuis en de aangrenzende weidepercelen:
  - geïsoleerd ingeplant op de grens met Oost-Vlaanderen, te midden van haar oorspronkelijk areaal vormt het sinds 1164 vermelde hof Tasseniers als lokale "hoofdwinning" de belangrijkste en meest monumentale van de vier grote pachthoeven die de benedictinessenabdij van Vorst tijdens het ancien régime in deze regio bezat. Ze vormde er het centrum van een omvangrijk areaal van waaruit ook de lokale tienden werden geïnd en getuigt aldus van de toenmalige exploitatiewijze van deze invloedrijke abdij aan de zuidrand van Brussel. Aan de hand van archivalia kan ontstaan-geschiedenis en evolutie perfect worden gereconstrueerd wat het documentair belang van dit hof verder onderstreept.
  - historische i.c. architectuurhistorische waarde: met zijn rond een gekasseid erf gegroepeerd 1688 en 1812 gedateerde, eenlaagse en negen traveeën tellende woonhuis, zijn langgerekte stalvleugel met veldpoort (1720) en zijn indrukwekkende, 1792 gedateerde langsschuur en dit in combinatie met een vrijstaand bakhuis (18de e.) en een bakstenen afsluitmuur vormt het hof Tasseniers in zijn huidige U-vorm een opmerkelijk voorbeeld van een zeer omvangrijke, overwegend 18de-eeuwse Pajottenlandse hoeve in een classicistisch geïnspireerde, met Balegem en blauwe hardsteen verlevendigde baksteenarchitectuur. Omwille van haar omvang, atypisch afgewolfd zadeldak én gaafheid vormt de monumentale, zeven traveeën tellende "duivelschuur" of tiendenschuur een bovendien voor de streek uitzonderlijk bewaard voorbeeld van dit langsschuurtype.
- het hof te Reepingen, Repingestraat met inbegrip van de ommuurde moestuin en de het aangrenzende weiland:
  - ingeplant aan de dorpsrand, vlakbij een bron te midden van haar oorspronkelijk areaal vormt het hof te Reepingen, genoemd naar een Fran-

kische nederzetting, een goed bewaard voorbeeld van een voormalige pachthoeve van de benedictinessenabdij van Vorst die in deze streek tijdens het ancien régime over vier grote hoeves en een aanzienlijk grondareaal beschikte. De onregelmatige gesloten vorm duidt op een gefaseerd versteningsproces. Aan de hand van archivalia kan haar ontstaansgeschiedenis en evolutie perfect worden gereconstrueerd wat deze hoeve met verweerde wapenstein van de abdis boven de schuurpoort een belangrijke documentaire waarde verleent.

- historische, i.c. architectuurhistorische waarde: grotendeels opgetrokken in 1702-1720 met aanpassingen uit het begin van de 19de eeuw vormt het hof te Reepingen met zijn rond een gekasseid erf gegroepeerde eenlaagse, zeven traveeën tellende woonhuis, grote en kleine stalvleugel en omvangrijke langsschuur als één van de oudste hoeves van de streek een goed bewaard en representatief voorbeeld van een grote, gesloten Pajottenlandse hoeve in een typerende baksteenarchitectuur uit het eerste kwart van de 18de eeuw gekenmerkt door een gebruik van overwegend Balegem voor de natuurstenen plint, hoekkettingen, kruisvensters en rondboogdeur en dit in combinatie met een zware, dubbele muizentandfries.

- de stoeterij "Haras de Vollezele" met inbegrip van het erf, hekwerk en aangrenzend areaal:
  - unieke materiële getuige van het roemrijk verleden van Vollezele én als bakermat van het Belgische trekpaard én als internationaal befaamd fokcentrum dat, gezien het wereldwijd succes op vorstelijke belangstelling kon rekenen en door een massale export tijdens het laatste kwart van de 19de en het eerste kwart van de 20ste eeuw een historische bijdrage leverde tot de nationale economie.
  - historische i.c. architectuurhistorische waarde: omvangrijk, grosso modo U-vormig complex in de karakteristieke, pittoreske baksteenarchitectuur van rond de eeuwwisseling, in de periode 1891-1913 gerealiseerd in opdracht van de succesvolle hengstenhouder Remy Vanderschueren (1843-1902) en zijn schoonzoon Auguste Van Den Bossche (1877-1932). Aan straatzijde wordt de site gemarkeerd door het "Chalet Van den Bossche-Vanderschueren", de 1906 gedateerde, eclectisch pittoreske villa van de eigenaar terwijl het uitgestrekte en met fraai hekwerk omsloten gekasseid erf aan weerszijden wordt geflankeerd door omvangrijke stal- en schuurvleugels die met hun variërende typologie en vormgeving een enig bewaard voorbeeld vormen van een grote, commerciële stoeterij van eind 19de-begin 20ste eeuw.
- de kasteelhoeve en het kasteeldomein van Steenhout:
  - voor het eerst vermeld in 1466 als leen van de heren van Edingen en in 1659 tot baronie verheven gaat de oorsprong van het kasteel van Steenhout wellicht terug tot ca. 1200 als één van de belangrijkste feodale mottes in het grensgebied Henegouwen-Vlaanderen, die in 1610 werd omgevormd tot een huis van plaisantie en na opeenvolgende aanpassingen in 1888 het uitzicht kreeg van het huidige eclectisch-pittoreske waterkasteel (KB 21 juni 1979) omkaderd door een ca. 1850 "verlandschappelijk" domein van bos en landbouwgronden.
  - historische i.c. architectuurhistorische waarde: met haar diverse aanhorigheden, waaronder ommuurde moestuin, bakhuis, fruitbewaarplaats en karrehuizen vormt de kasteelhoeve een vrijwel intact en tevens representatief voorbeeld van een grote gesloten, overwegend uit het tweede kwart van de 19de eeuw daterende kasteelhoeve in een sobere, streektyperende, classicistisch geïnspireerde baksteenarchitectuur, gekenmerkt door een beperkt gebruik van blauwe hardsteen voor omlijstingen en dorpels en een laat doorleven van traditionele elementen zoals muizentandfries en geprofileerde daklijstbalkjes terwijl het 1654 gedateerde tweelaagse woonhuis met zijn mank zadeldak, de hoge, geprofileerde plint in zandige kalksteen en de twee natuurstenen laatgotische schouwen nog getuigt van een traditionele bak- en zandsteenarchitectuur.
  - historische i.c. parkhistorische waarde: opmerkelijk gaaf en representatief voorbeeld van een relatief laat, ca. 1850 te dateren verland-

schappelijking van een kasteeldomein van bos en landbouwgronden waarbij de basisstructuur - een feodale, tweeledige mottesite met 17de/18de-eeuws patroon van waterpartijen met rechtlijnige oevers en oude lijnbeplantingen - vrijwel ongemoeid bleef en de aanleg zich voornamelijk beperkte tot het "cosmetisch" rondstrooien van kleurrijke bomengroepjes en solitair en de strategische inplanting van een neogotisch kapelletje en een als uitkijkpunt bedoeld heuveltje. Een grote historische leesbaarheid, boeiende perspectieven en gezichten, en dit in combinatie met diverse oude en dikke, tot de 18de eeuw opklimmende bomen verlenen Steenhout een uitgesproken parkarchitecturale waarde.

- het hof ten Berg met inbegrip van de aangrenzende weide en de visvijver:
  - gesitueerd in de oude wijk Moeringen, in 1100 eigendom van de abdij van Lobbes die er haar bezittingen kort nadien overmaakte aan de benedictijnerabdij Sint-Adriaan van Geraardsbergen behoort deze sinds 1373 vermelde abdijshoeve, vlakbij de Beverbeek, in een ongerepte omgeving, tot de oudste ontginningen van de regio. De benaming "thof vanden Berghe" in combinatie met haar ligging op een kleine heuvel zoals nog duidelijk afleesbaar op de Ferrariskaart suggereert een origine als 12de-begin 13de-eeuwse verdedigingsmotte in de grensstreek Henegouwen-Vlaanderen. Typerend voor deze voormalige abdijshoeve is tevens de sinds de 14de eeuw vermelde "viver" of visvijver die eertijds een belangrijke rol speelde bij de voedselvoorziening.
  - historische i.c. architectuurhistorische waarde: grotendeels opgetrokken in de 1771-1777 door meester-metser Bodenghien uit Edingen vormt het hof ten Berg met zijn rond een gekasseid erf gegroepeerd eenlaags, zeven traveeën tellend woonhuis (1771) met identieke ordonnantie van voor- en achtergevel, grote stalvleugel (1771), langsschuur (1777), poortgebouw (ca. 1900) en kleine stal (2de h. helft 19de e.) een goed bewaard en representatief voorbeeld van een grote, gesloten hoeve in een streektyperende, Lodewijk XV geïnspireerde baksteenarchitectuur. Karakteristiek is een spaarzaam aanwenden van blauwe hardsteen en dit voor de typerende lichtgetoogde muuropeningen, ingeschreven in een vlakke, rechthoekige omlijsting, het ovaalrond oculus en voor de modillons die de dakoversteek schragen.
- het Hof van Lumen met inbegrip van de moestuin en de weide/boomgaard:
  - geëvolueerd uit een oudere hoeve met losse bestanddelen, waarvan één van de vroegere eigenaars de bouwer was van de nabijgelegen Sint-Leonarduskapel (1761) behoort het hof van Lumen, genoemd naar de gelijknamige familie, tot de oudste gehuchtbebouwing waardoor het, samen met deze bedevaartkapel, vanouds een belangrijke centrumfunctie uitoefent.
  - historische i.c. architectuurhistorische waarde: fasegewijs gerealiseerd vormt het hof van Lumen met zijn rond een gekasseid erf gegroepeerd eenlaags woonhuis met aansluitende paardenstal (ca. 1775), tweebeukige langsschuur (1838), dubbele stalvleugel (ca. 1860-1870), overluidende poort en bakhuis (ca. 1860) een gaaf en representatief voorbeeld van een middelgrote gesloten, bakstenen hoeve in een streektyperende, sobere, classicistisch geïnspireerde vormgeving met als opvallende karakteristieken de in een rechthoekige, hardstenen omlijsting gevatte, lichtgetoogde openingen, de geprofileerde daklijstbalkjes, het houten klokkenruitertje en het calvariekruis. De aansluitende moestuin en boomgaard versterken de typologische gaafheid.
- de Sint-Leonarduskapel:
  - als mogelijk tot de 15de eeuw opklimmende, door de lokale gemeenschap opgerichte gehucht- en bedevaartkapel die haar naam aan de wijk ontleende en in 1761 werd heropgetrokken onder impuls van de welstellende pachters Coppens van het hof Tasseniers en Gillis Leuckx van het nabijgelegen hof van Lumen. Als vermaard bedevaartsoord met regionale uitstraling getuigt ze van een eeuwenlange volksdevotie met als hoogtepunt de jaarlijkse processie met reliekverering op paaszondag.
  - historische i.c. architectuurhistorische waarde: vrijwel gaaf en representatief voorbeeld van een in een chronogram 1761 gedateerde, clas-

sicistische gehucht- en bedevaartkapel, in de vorm van een bakstenen, één travee diep rechthoekig volume met driezijdig koor onder een zadeldak met klokkenruitertje waarbij gebruik gemaakt wordt van blauwe hardsteen voor de zware hoekkettingen en voor de Lodewijk XV- geïnspireerde, licht getoogde vensters en inkomdeur met sierlijk geïncurveerde tussendorpel met engelenhoofdje terwijl het beeld van de sobere binnenruimte wordt bepaald door een gestuct tongewelf met geprofileerde kroonlijst en een laatbarok portiekaltaar.

- de Heetveldesite:

- één van de schaars bewaarde voorbeelden van een wellicht tot de 12de - 13de eeuw opklimmende castrale motte in het grensgebied Brabant-Henegouwen-Vlaanderen, waarvan de oudste vermelding dateert van 1472 toen dit achterleen van het Land van Edingen met watermolen en brouwerij in het bezit was van het invloedrijk Brusselse geslacht de Heetvelde, bouwers van het latere kasteelcomplex dat achtereenvolgens eigendom was van de adellijke families van Etten, Pennant, Dupont en Herpigny. Sinds begin 19de eeuw in privé-bezit evolueerde de motte/kasteelsite in de periode 1862-1960 en dit onder impuls van veearts B. Dero tot de gerenomeerde brouwerij "Brasserie Eetveld" waarna exclusief werd overgeschakeld op landbouwactiviteiten. Intussen bleef de sinds 1440 vermelde watermolen tot op heden ononderbroken in werking en dit als enige van de zes watermolens op de Mark.

- historische i.c. architectuurhistorische waarde: niet alleen de geïsoleerde inplanting in het breed beemdengebied langsheen de Mark, maar ook typologie en configuratie alsook de architecturale vormgeving getuigen van een opmerkelijke historische gelaagdheid en continuïteit: de tweeledige opper- en neerhofstructuur met sporen van een ringgracht verwijst naar de motte-origine; het minstens tot de 17de eeuw opklimmende woonhuis met wapenschild van de van Heetvelde en funderingsresten van een huiskapel alsook de 18de-eeuwse dienstvleugel met mansardedak getuigen van het kasteelverleden; tenslotte illustreren het classicistische woonhuis met zijn symmetrische ordonnantie van grote rechthoekige, beluikte vensters en een in een hardstenen omlijsting gevatte voordeur, de met een met fraai hekwerk omsloten siertuin, de omvangrijke, eclectisch geïnspireerde brouwerijvleugel met picturaal materiaalgebruik alsook de langsschuur en stalvleugel van de omvorming tot een belangrijke brouwerijsite in het derde kwart van de 19de eeuw.

- en architectuurhistorische waarde: het Hof de Hoge Poort: vermeld sinds 1575 vormt de Hoge Poort - ook hoeve Vandenborre genoemd naar de vroegere eigenaars - als oudste kernbebouwing een opmerkelijk en goed bewaard voorbeeld van een hoeve/afspanning in de vorm van een gesloten kwadraatstructuur uit de 18de en 19de eeuw. Dominant aanwezig is het voorname, op de straat georiënteerde en rond 1775 te dateren boerenburgerhuis, opgetrokken in een sobere, classicistische baksteenarchitectuur met een streektyperend, beperkt gebruik van hardsteen voor de lichtgetoogde omlijstingen, modillons en steigergaten met verbindend kordon en dit in combinatie met een verzorgd, 19de eeuws houten schrijnwerk en een voornamelijk uit het interbellum daterend interieur. Daarnaast getuigen de ongebruikelijke vormgeving en typologie van de 19de-eeuwse bijgebouwen i.c. twee ondiepe en lage, haakse vleugels met rondboogarcade en een kleine dwarsschuur van de historische dubbelfunctie van het ensemble.

- i.c. de architectuurhistorische waarde: de onmiddellijke omgeving van Hof de Hoge Poort, meer bepaald het aangrenzende pand Plaatsstraat 25: opvallend minder gaaf maar qua typologie, ordonnantie en stilistische vormgeving vrijwel het spiegelbeeld ondersteunt en versterkt dit complex de intrinsieke waarde van het monument. Samen vormen ze bovendien als oudste kernbebouwing met markante gekoppelde configuratie zowel door hun omvang als karakteristieke, 18de-eeuwse vormgeving een sterke beeldbepalende factor in het centrum.

- en architectuurhistorische waarde: de vm. Wielantmolen met inbegrip van de bypass, de woelkom en het aangrenzend boomgaardperceel: deze sinds de jaren 1960 buiten gebruik gestelde graan- en oliemolen werd voor het eerst vermeld in 1474 als eigendom van ene Engelbert van Dielbeke en heropgetrokken in 1774 door de heer van Galmaarden, Paul de Walckiers. Na de Franse Revolutie werd hij aangekocht door Louis Wielant naar wie hij sindsdien wordt genoemd.

Architectuurhistorisch vormen de op beide oevers van de Mark ingeplante gebouwen een perfecte illustratie van watermolenbouw uit het derde kwart van de 18de eeuw, gekenmerkt door een sobere baksteenarchitectuur met aandaken, vlechtingen en top- en schouderstukken, karakteristieke geprofileerde, houten modillons en een gevelritmiek van lichtgetoogde venster- en deuropeningen in een gebouchardeerde hardstenen resp. bakstenen omlijsting.

2° Industrieel-archeologische waarde van

- de Heetveldsite: in vergelijking met de reeds beschermde watermolens neemt de Heetveldmolen (1949) een unieke plaats in. Uniek door de bouwdatum na W.O.II wat weerspiegeld wordt in stijl en materiaalgebruik van het molengebouw, de goede belichting van de werkruimten (illustreert de wens naar steeds betere arbeidsomstandigheden), de grote eenheid van de installatie, de aanwezigheid van een grote drooginstallatie (uniek bij een watermolen), de overzichtelijkheid van het productieproces, de verwijzing naar de traditie door het gebruik van een klassiek waterrad dat op zijn beurt verwijst naar de eeuwenoude uitbating van deze watermolensite. Bijkomend vormt deze watermolen sinds de 15de eeuw een belangrijke en representatieve component van deze markante feodale site.
- de vm. Wielantmolen: niettegenstaande de raderen en het binnenwerk zijn verwijderd is het geheel als 18de-eeuwse dubbelmolen van het onderslagtype nog perfect herkenbaar en dit zowel qua typologie, bouwvolume, als detaillering (hardstenen watergevel, toezichtsvenster, brede toegangsdeur, zware balkstructuur ...) en dit in combinatie met de nog aanwezige bypass en woelkom. Daarnaast illustreren de rond een gekasseid erf gegroepeerde langsschuur (1ste helft 19de e.) en stalvleugel (ca. 1885 en ca. 1894) evenals het aangrenzende boomgaardperceel de historisch gemeende functie van molen en hoeve.

Art. 3. Met het oog op de bescherming zijn van toepassing:

De beschikkingen van het besluit van de Vlaamse regering van 17 november 1993 tot bepaling van de algemene voorschriften inzake instandhouding en onderhoud van monumenten en stads- en dorpsgezichten gewijzigd bij besluit van de Vlaamse regering van 23 juni 2006 (Belgisch Staatsblad 10 maart 1994 en 22 augustus 2006).

08 JUNI 2009

Brussel,

Viceminister-president van de Vlaamse Regering en
Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening,

Dirk VAN MECHELEN